

בש"פ 8112/22 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 8112/22

לפני:

כבוד השופטת י' וילנר

המבקש:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בירושלים (כב' השופט א' גורדון) בע"ח
21684-10-22 מיום 30.10.2022

בשם המבקש:

עו"ד מנחם שטאובר; עו"ד עופר ארליך

החלטה

1. בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט א' גורדון) בע"ח 21684-10-22 מיום 30.10.2022, בגדרה התקבל באופן חלקי עררו של המבקש על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת הבכירה ש' לארי-בבלי) בפע"מ 19492-07-22 מיום 8.9.2022. בהחלטתו, התיר בית המשפט המחוזי למבקש לשהות במחיצת קטינים בהתקיים תנאים מסוימים, חלף האיסור הגורף שנקבע על ידי בית משפט השלום בצו פיקוח שניתן בעניינו של המבקש לפי סעיף 12 לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006 (להלן: חוק ההגנה).

רקע והליכים קודמים

2. המבקש הורשע על יסוד הודאתו בשלוש עבירות של מעשה מגונה בקטין מתחת לגיל 14 לפי סעיפים 348(א) ו-345(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ונגזרו עליו מאסר על תנאי למשך שנתיים וצו מבחן למשך שנה. ביום 8.9.2022 הושת על המבקש צו פיקוח למשך 42 חודשים לפי סעיף 12 לחוק ההגנה (להלן: צו הפיקוח), בגדרו נאסרו על המערער, בין היתר, שהייה במחיצת קטינים למעט שהייה אקראית וקצרה שלא יכול היה למנוע; ולינה תחת קורת גג אחת במחיצת קטינים. המבקש הגיש ערר על החלטה זו לבית המשפט המחוזי, בו טען כי האיסור הגורף לשהות במחיצת קטינים איננו מידתי, וכי יש לאפשר לו לשהות במחיצת קטינים בני משפחתו, בנוכחות בגיר המודע לעבירות שעבר ולמגבלות שהושתו עליו.

3. בהחלטתו, עמד אומנם בית המשפט המחוזי, בין השאר, על מסוכנות המבקש שהינה בדרגה בינונית-גבוהה; ועל טיב הסיכון הנשקף ממנו שעניינו חשש מפני פגיעה בקטינים, ואולם, בסופו של דבר, נקבע כי משמעותו של איסור השהייה הגורף במחיצת קטינים היא ניתוקו של המבקש, שהינו מתמודד נפש, ממשפחתו; וכי יש בכך פגיעה של ממש במבקש. לפיכך, נקבע כי המבקש יהיה רשאי להשתתף בסעודת שבת אחת מדי חודש, בבית דודו ובנוכחותו, והובהר כי האיסור ללון תחת קורת גג אחת במחיצת קטינים עומד בתוקפו.

4. על החלטה זו הוגשה הבקשה שלפניי, בגדרה חוזר המבקש על עיקר טענותיו בפני בית המשפט המחוזי. לטענתו, לאור נסיבותיו האישיות החריגות כמתמודד נפש המתגורר בהוסטל יש לאפשר לו, במסגרת ההיתר להשתתף בסעודה החודשית עם בני משפחתו, אף ללון בבית דודו, בנוכחותו, גם אם ילונו קטינים תחת אותה קורת גג.

דיון והכרעה

5. דין הבקשה להידחות אף מבלי להידרש לתשובה.

ראשית, אציין כי סעיף 23(2) לחוק ההגנה מקנה זכות לערור על החלטה שניתנה לפי סעיף 12 לחוק, אך שותק ביחס לאפשרות להשיג על החלטה הניתנת בערר. לא ראיתי להכריע בשאלה מה משמעות שתיקתו של המחוקק בנדון, שכן, בין כך ובין כך, אני סבורה כי דין הבקשה להידחות (ראו: בש"פ 6043/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 5 (10.9.2013); בש"פ 5381/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 11 (24.8.2022)).

6. הלכה היא כי רשות לערור ב'גלגול שלישי' תינתן אך במקרים בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או בהינתן נסיבות מיוחדות כמו פגיעה שאיננה מידתית בזכויות המבקש או חשש לעיוות-דין (ראו: אגבאריה נ' מדינת ישראל, פס' 7 (13.12.2018); בש"פ 8757/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 6 (16.12.2018)). על-אף ניסיונו של המבקש לשוות לבקשתו נופך עקרוני, טענותיו נטועות בנסיבותיו הפרטניות של המקרה ולא שוכנעתי כי הן מעוררות סוגיה בעלת חשיבות עקרונית החורגת מעניינו הפרטני. כמו כן, לא שוכנעתי כי מתן רשות לערור דרוש על מנת למנוע עיוות-דין, או כי זכויותיו של המבקש נפגעות באופן המצדיק את התערבותו של בית משפט זה.

7. למעלה מן הצורך, ומבלי להקל ראש במצבו של המבקש, אעיר כי אף לגוף העניין, לא מצאתי להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי. ראשית, מפרוטוקול הדיון שהתנהל בבית המשפט המחוזי, עולה כי בא-כוחו של המבקש הודיע במהלך הדיון כי מקובל עליו שהמבקש לא ילון בבית דודו כאשר לנים בו גם קטינים (עמ' 2 לפרוטוקול מיום 30.10.2022). די בכך כדי לדחות את הבקשה. שנית, בית המשפט המחוזי שקל בכובד ראש את נסיבותיו האישיות החריות של המבקש ואת הפגיעה שתיגרם לו עקב הניתוק ממשפחתו, והגיע למסקנה כי האפשרות שניתנה למבקש לשהות בקרב בני משפחתו בתנאים שפורטו לעיל, מספקת מענה מידתי לפגיעה הנטענת בזכויותיו ומאזנת כראוי בין לבין האינטרס הציבורי. מסקנה זו מקובלת עליי ולא מצאתי להתערב בה (ראו: בש"פ 3567/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 9 (26.5.2014); בש"פ 3042/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 19 (29.5.2022)).

8. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ו' בכסלו התשפ"ג (30.11.2022).

ש ו פ ט ת